

Las primeras víctimas políticas de la Intifada

Por Israel Medad

La primera víctima política de la violencia árabe en los últimos nueve meses parece ser el rey Hussein. Después de un prolongado extrañamiento se decidió por la separación.

Hussein, quien gobierna en la otra margen gracias al "establecimiento ilegal" de su abuelo en Maan, en noviembre de 1920, ha estado recortando los vínculos entre su reino hashemita y la nebulosa entidad llamada "Palestina". Se vieron afectados salarios duplicados, pagos de pensiones, exámenes de ingreso a universidades. Los puentes aún siguen abiertos y los pasaportes tienen semivalidez. Le sugeriría un cambio en la moneda.

Si su tesoro decidiese establecer un "Nuevo dinar", podría destruir la infraestructura económica de los árabes de Judea, Samaria y del distrito de Gaza. Las decenas y los centenares de miles de dinares ocultos se volverían casi sin valor de la noche a la mañana.

La segunda víctima es, por supuesto, el Partido Laborista de Israel. Shimón Peres, en su frenético afán de hacerle llegar a Hussein un mensaje, para que no abandone el proceso de la paz, convenido en Londres, se olvidó vergonzosamente de uno de sus predecesores como primer ministro, —Levi Eshkol,— quien intentó la misma empresa, en la mañana del 5 de junio de 1967. Los resultados fueron similares.

La opción jordana, la prin-

cipal arma electoral contra la aproximación del "estarse tieso" de Itzjak Shamir al problema, es de un futuro incierto. Geopolíticamente se desarrolló un compromiso de hecho con nuestra región. Una comunidad judeo-sionista asumió el control, en este siglo, del territorio que va del Mar Mediterráneo hasta el Río Jordán. Del Río hasta el desierto irakés surgió un reino hashemita.

La cuna de un Estado "palestino" entre estos dos no puede prosperar. Hussein actúa bajo el error de que los "palestinos" árabes no son suyos. Pero lo son.

Paradójicamente, sin la postura de "campeón de los derechos palestinos" Hussein es un peso pluma en asuntos generales. Si no puede hacer llegar lo que Peres necesita para ganar las próximas elecciones, ¿cuál es su valor? Al menos, eso es, que todavía presenciemos una reposición de la fracasada conferencia de Ginebra, de 1973, que el Partido Laborista sacó de la galera para ganar las elecciones a la octava Knéset.

Si Hussein aún quiere llevar delante una opción jordana debe proceder sobre la base del no reconocimiento de una "entidad palestina" y la extensión de la soberanía israelí sobre Judea, Samaria y el distrito de Gaza. Es un error presumir que es posible dividir y subdividir a los árabes de ambas márgenes en israelíes, "palestinos" y jordanos. Esto no resuelve nada y complica todo.

Hay una creciente manifestación de opinión en Israel, que se torna exasperada, en

el campo de los dispuestos a concesiones. Cuanto más justifican los partidarios del compromiso territorial la discusión y planificación, la moralidad y la viabilidad de la partición de territorio, más ruidosa son las voces que justifican la partición de población, de la población árabe.

La población árabe, por su parte, debe elegir su propia opción. No hay términos medios. Si quieren quedar en el lado occidental del río, por lo menos su obediencia cívica y fidelidad deben ser para Israel. Después de 80 años de conflicto, subversión, revuelta y la "intifada", es su responsabilidad llegar a un acuerdo con Israel. Y si eligen a Hussein no les impediremos que crucen el río hacia el este.

Fue el congreso sionista de 1923 el que adoptó la siguiente resolución: "...reconociendo que la Tierra de Israel (Eretz Israel) oriental y occidental es genuina y verdaderamente una unidad histórica, geográfica y económica...el futuro de Transjordania será determinado en acuerdo con los legítimos derechos del pueblo judío". Organismos oficiales sionistas nunca vacilaron en reinar en porciones de Transjordania: testimonian las encubiertas operaciones de Weizmann, para hacer pie del otro lado del río, Ussishkin, Arlozoroff y otros.

Un Estado de la OLP en Judea, Samaria y Gaza o, más ambiciosamente, en las áreas de la recomendación de partición de la ONU, de 1947, está condenado desde el inicio. Esta tierra no puede tolerar más que dos administraciones políticas. Es la hora para la decisión de los árabes locales: Israel o Jordania.

Medad Shif es director de la revista Contrapunto y asesor de la bancada parlamentaria del partido de derecha Hatajia.

פיתחון פה

ת.ד. 724 ירושלים, ת.ל. 30215, חל.א.ר.ב. 70, 03-64050

כמו עכברים במעבדה

הוצאת עמיעד, מכון לני אשכול והאוניברסיטה העברית חברי יחדיו על מנת להציא לאור סדרת ספרים חדשה, בשם "אשכולות". עד עתה הופיעו בה שני ספרים: "בחירות ובחורים בישראל" מאת אברהם דיסקין, ו"קבוצות אינטרס בישראל" מאת יעל ישי. הערך הוא פרופסור יצחק גלנדר.

מה יחידה של הסדרה
 מרכז כסדרה המביאה ספרו יסוד בתחום החברתי-פוליטי בישראל. וזה סדרה ארוכה תורס ספרים בסיובו הראשון, האלי יחזר לאור מכו. הספר הבא יהיה של פרופסור איר ארזני, על מעורבות הממשלה במשק, האחרים עייין כק היצור, אבל היה ספר על סובלנות פוליטית בישראל, אחר כך ספר על הערבים במדינת-ישראל ואחריו על תפקודה של מערכת המימשט במדינת-ישראל. יש לנו עוד ספר, עדיין בדיון, על הקוספולקס והעשיית-ריבונותו ארץ. מכרזן אנתו עומרים להוציא ספר על מדיניות היחודה בישראל, ספר על המיפלגת בישראל וספר על יחסי נכנסת-ממשלה בארץ. נושא הספרים מורכבים בעד עצמם. אנתו מתכננים להוציא בשני ספרים בשנה, כך שיוצג מורכב על המשמש השנים והשנות. לאחר שנשלם את הוצאת ספריו-סודו אלי נוסף סדרה שתעסק בתחומים כמו נשים בישראל או ספר עיתוי בישראל.

מבד עולד היעצין להוצאת סדרה כזאת
 האמת היא שהיעצין התחיל מכך שכל פעם שבו אלו ושאלו אם יש ספר על מיפלגת בישראל, אם יש ספר על סיסט הבחירות בישראל - לא רק בארץ, גם בחו"ל, בעולם יש התענייות עצומה במה שקורה אצלנו. מבחינת אנתו, אם ספר לומר, עכברים במעבדה מאד מעניינת. הם לא יושבים בתוך הסדר והמים אינם רותמים סביבם. אנב, כעשיו, אחרי שהספרים התחילו לצאת, יש התעניינות באפשרות להוציא את הסדרה גם באנגלית: אנתו חבדה העומדת לקבל הכרעה מאד חשובת גם בעניין וחי וגם במדינת המיבנה הענימי שלה, זה מעניין. מבחינה זאת הוחסם מתערים בנו, גם מה שקורה שם מאד מרתק. בכל אופן, בעיקבות כל אותה התעניינות התחלתי לחשוב שבצבע, עם כל המחקר שיש היום, ובשנים האחרונות יש מסק מוסק מרוסם הסיקוק על היחודה ועל הכלכלה ועל הפוליטיקה, אין לנו בכלל ספר יסודי. נושא כמו קבוצות אינטרס בישראל, למשל, שעליו כתבתי דוקטור ועל ישי, לא היה, זה נושא שחוקר נבדק בכל מסק בעולם.

איך אנתו מסביר את זה?
 עד לפני עשר שנים הייתי אמר שהסיבה לכך נעוצה במרוכביות-אליה, אבל הסיבה לפעמים פרוכביות-אליה מביאה לכך שאנחנו מתחבין רק בעניינים שלה. בארץ קרה היעצין מתוך פרוכביות-אליה חשב כאן שאנחנו לא מספיק מעניינים. אבל בשנים האחרונות, לא רק במדינת-היחודה, גם בספרות במיארדה, אפילו במסאדיר, חבדה חבדה צעירים מוכנים לעשות מה שעומים אנשים צעירים במקומות אחרים: לבדוק את החברה שלהם. כתוצאה מכך נוצר ביקוש גדול לספרי יסודי ולביקוש זה אנתו ענינים. עד היום לא היה ספר על בחירות בישראל. אלוהו זה אושינו שסבנו קודם על שינוי סיסט הבחירות, אבל ספר יסודי על סיסט הבחירות לא היה אנב, פי שיקרא את ספרו של ר"ר אברהם דיסקין על בחירות ובחורים בישראל ימצאו בו גם הרבה חומר למחשבה על שינוי סיסט הבחירות.

האם הספר יעזר להבין תחומים המתרחשים עכשיו
 לא, הוא לא יזן הסבר מרדע ישי עכשיו מולוקוק בש"מ, ולא יכבד מודע סיסט הבחירות בתוך המיפלגת השנתנת השנה, הוא אינו מביא תשובות למחלת של היום או של מחר. אבל רחוקה במובן הזה, מכיוון שהבחירות משנתנת חולק מתכעיות לא משנתנת - הוא כן נווון תשובות. מכר הבחירות שיש בספר ריזן רצוני מאד על סיסט הבחירות, היעצין של השיטה ומה הם ימילים לנרדם, כך, למשל, הוא אמר שם, רבד רבדוקה לי מאד נבו, שכל הגירסאות של השינויים שמוצעים בסיסט הבחירות יבניסו יסוד חוק של המודים לתוך מערכת הבחירות. נביח שבמחזר ממדים אוד יקבל 43 אחוזים והשני 41 אחוזים, 2 אחוזים קטנים יזנו שינוי מאד אישי: אוד היה בזון והשני יהיה כפנים. זה בסדר במקום שבו מקובל לראות בתוצאות רברים נוצרים וגומרים, האנגלים למשל מתייחסים לפוליטיקה כמעט כמו אל מירדן מוסים - יחס רבוע. אפלטו הפוליטיקה כל-כך טעונה ולא מפרגנת, אין מה את לחיצת חדר האת של זפעם נישת אתי, כרסותי. ובכן, הוא מרדע רק על הבנסת היסוד של החיבור, אבל אני מפרש את האומר, תחולל הלות ספורה, יגישו עירעורים, לא יקבלו את התוצאות, בעיקר אם זה יתרחש באחרים רבישים, כמו ערבים או חרדים.

אנב, ספר קול היעצין
 חקרא המסביל, אנתו בריקט את עצמנו והיעצין עם אנשים רבים לפני שנתחילו הוצאת הסדרה. הסדרה אינה אקסמית אינה מיועדת רק לאנשי מוקבז. היא מיועדת לאנשים שעומים אודי המתרחש כאן ומכנים להסקיע בנושא קנת יותר מאשר קריאת מאמר פושלוארי.

מהו אורך החיים של ספרים שעומים בנשיאים אקוואליים?
 עשר שנים, אחר-כך נידד לעדכן. יעל ישי מתייחסת בספרה לפרשת הלביא, היום זה אירוד אקסואלי, הוא חושב כבי לובין אדך קבוצת אינטרס הפועילה את הלובי הכי מרשים בתולדות הכלכלה החברה בישראל ולא הלוחית, בינתיים, בעד חמש שנים היה זה אירוד מעניין ובעד עשר שנים הוא תצטרך לשקל אם אין אירוד מעניין יותר.

מתוכננת להוציא גם הספרות בשני הספרים, שכבר הוצאתם לאור, נראה שהאריך נותנה במקרה מתחייב-ספק.
 בשביל זה אנתו לא גייכים את הספרים. הייתי באנגליה ב-1982, ומישהו שם אמר לי "אני לא חוזר שנה כזאת באנגליה. קודם כל היתנה מלחמת פולקלר. אחר-כך באותה שנה נולד לנו יחוד עבר, זה לא מספיק - באותה שנה חדר דו לודד המיסות של המלכה. זה כבר יותר מדי". הוא אמר את זה לגמרי ברצינות. אמרתי לו שזה קרה אפלטו בשבוע, זה עוד נחשב לשבוע שקט. העובדה שאנחנו חבדה כל-כך מוערת ממכירה דווקא חלק מהמספרות שלה.

11 און' 1988

Twenty-Five Years Ago
 in the Jewish Tribune

WELCOME
 A HEARTY welcome to Rabbi H I Feldman who has recently taken up his new appointment as assistant Rav to the Golders Green Beth Hamidrash, Rabbi Feldman, British born and former head of the Gateshead Jewish Boarding School, will concern himself largely with the youth of his Kehillah.
 His arrival here made me conscious of the other Gateshead-imported young Rabbonim who have made their mark in London. Rabbi Kamionka of the Zeirim and Rabbi Schloss of the Yeshivah Horomo - to mention but the most recent two - have managed to win the hearts and support of the youth in North London and have already some considerable achievements to their credit. Given the necessary encouragement and support, I am sure that Rabbi Feldman will enjoy equal success in the fertile fields of the North-West.
 Observer

RABBIS AGAINST SEPARATION OF RELIGION FROM STATE IN ISRAEL

JERUSALEM: The Union of Orthodox Rabbis of the United States and Canada is against separation of religion from state in Israel, a six-member deputation told the press here.
 It was the organisation's view that Israel, as belonging to the Jewish people throughout the world, should influence religious life throughout the Diaspora. The purpose of their visit was to rouse the Israeli public to the menace of the Conservative synagogue movement and to fight growing

missionary activities, the delegates stated.
 The delegation, which included the Rabbonim Y. Schmah, Chicago, D. Lipschitz, S. Elberg and A. Zifferstein, New York, met also with the leaders of the Agudist Vaad Hapoel in Jerusalem under the chairmanship of Rabbi I.M. Lewin. Problems of mutual interest were discussed. During their visit to Israel, the delegation proposed the establishment of a national religious front, a "Chazit Datit", to fight the missionaries in Israel.

CABINET DISCUSS REPLY TO KENNEDY

JERUSALEM: The pending reply of Premier Levi Eshkol to President Kennedy was discussed at Sunday's weekly meeting of the Cabinet, which was attended by Israel's Ambassador to Washington, Avraham Harman. The Kennedy communications, originally addressed to former Prime Minister Ben-

Gurion, have been discussed for the past ten days at the highest Government level. The Cabinet is apparently unanimous on the nature of Mr Eshkol's proposed reply, which parallels Mr Ben-Gurion's policy on undisclosed subjects posed by the American President, but differs in tone. At any rate, the reply when finally formulated is not expected to be final in view of the far-reaching implications involved with regard to Israel's security.
 Army Chief of Staff, Major General Tzvi Tzur reviewed before the Cabinet the situation along the Syrian frontier. The rapidly deteriorating situation resulting from Friday's shooting on tractors from Syrian fortified positions, eight incidents in the past three weeks, was cited by the General. Foreign Minister, Golda Meir, reported on efforts to secure the release of three Israelis who were abducted by the Syrians last month when their motor boat was seized on Lake Tiberias. The Cabinet decided on action to be taken if the Israelis are not released by the weekend.